

Norma nr. 32/2021 privind asigurările de garanții

În vigoare de la 20 martie 2022

Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 1203 din 20 decembrie 2021. Formă aplicabilă la 20 martie 2022.

În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. b) și ale art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 21 alin. (1) lit. a), art. 26 alin. (2) lit. a) și e), art. 28 alin. (2) lit. a) și alin. (3) și art. 34 alin. (2) lit. a) și k) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 179 alin. (4) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 36 alin. (1) lit. c) și alin. (2) lit. g) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu completările ulterioare,

în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din cadrul ședinței din data de 8.12.2021,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezenta normă.

ARTICOLUL 1

Obiectul și domeniul de aplicare

(1) Prezenta normă reglementează:

a) cadrul general privind categoriile de asigurări de garanții care au drept obiect garantarea îndeplinirii de către asigurat a unor obligații ale acestuia față de un beneficiar, izvorâte dintr-un raport obligațional de bază sub forma unui contract încheiat între aceștia ori reglementat prin lege, și repararea, în limita sumei asigurate, a prejudiciilor suferite de beneficiar ca urmare a neîndeplinirii de către asigurat a respectivelor obligații;

b) cerințe minime privind subscrierea riscurilor aferente asigurărilor de garanții.

(2) Prezenta normă se aplică societăților prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, care subscriu riscuri aferente asigurărilor de garanții menționate la alin. (1).

(3) Termenii și expresiile utilizate în prezenta normă au semnificațiile prevăzute în Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(4) În sensul prezentei norme, sintagma asigurări de garanții cuprinde toate documentele prin care societatea își asumă obligații de plată, reprezentând condițiile generale și speciale ale contractului de asigurare, polița de asigurare aferentă și, dacă este cazul, alte documente emise de societate, în condițiile legii, în baza și în legătură cu contractul de asigurare, la solicitarea expresă a asiguratului și/sau a beneficiarului.

ARTICOLUL 2

Categorii de asigurări de garanții

(1) Asigurările de garanții care fac obiectul prezentei norme sunt:

a) asigurări condiționate, încheiate conform prevederilor alin. (3) și (5) și art. 3;

b) asigurări necondiționate, încheiate conform prevederilor alin. (4) și (5) și art. 3, dar care nu se încadrează în categoria garanțiilor autonome reglementate de art. 2.321 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare.

(2) În aplicarea prevederilor art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu completările ulterioare, societățile prevăd în asigurările de garanții dispoziții clare și concise referitoare la:

a) încadrarea acestora în una dintre categoriile prevăzute la alin. (1);

b) obiectul asigurării, riscurile și evenimentele asigurate, precum și excluderile;

c) lista documentelor necesare a fi transmise societății de către beneficiar împreună cu cererea de plată a indemnizației, precum și modalitatea de întocmire și transmitere a acestora, după caz.

(3) Asigurările de garanții condiționate, menționate la alin. (1) lit. a), sunt cele care prevăd obligația societății de a plăti o indemnizație beneficiarului sub condiția faptului că producerea riscului asigurat este constatată ca urmare a verificărilor proprii efectuate de societate, conform dispozițiilor stipulate în asigurarea de garanție, cunoscute de beneficiar la momentul acceptării asigurării.

(4) Asigurările de garanții necondiționate, menționate la alin. (1) lit. b), sunt cele care îndeplinesc următoarele cerințe:

a) prevăd obligația societății ca, la prima cerere a beneficiarului sau alte expresii similare, să plătească acestuia o indemnizație în cazul producerii riscului asigurat, constatate pe baza cererii formulate în scris de beneficiar, însoțită de declarația acestuia cu privire la culpa exclusivă a asiguratului, obligațiile garantate care nu au fost respectate de asigurat și modul de calcul al sumei pretinse pentru repararea prejudiciului, conform dispozițiilor stipulate în asigurarea de garanție, cunoscute de beneficiar la momentul acceptării asigurării;

b) plata indemnizației nu este condiționată de recunoașterea culpei de către asigurat ori de acordul acestuia; societatea efectuează plata indemnizației

independent de existența unei dispute între asigurat și beneficiar cu privire la temeinicia cererii de plată și/sau a sumei pretinse;

c) plata indemnizației nu este condiționată de prezentarea de către beneficiar și/sau asigurat a altor documente decât cele prevăzute la lit. a);

d) plata indemnizației nu este condiționată de refuzul ori imposibilitatea asiguratului de a plăti beneficiarului suma pretinsă;

e) prevăd obligația societății de a efectua plata sumei pretinse de beneficiar, în limita prejudiciului creat și a sumei asigurate, în termenul maxim prevăzut de asigurarea de garanție, dar care nu poate fi mai mare de 30 de zile de la data primirii cererii de plată și a documentelor menționate la lit. a), cu excepția cazului în care părțile convin altfel și a situației în care beneficiarul este despăgubit în mod direct de către asigurat;

f) prevăd dreptul societății de a nu efectua plata indemnizației conform cererii beneficiarului în caz de neconformitate a documentelor transmise de beneficiar cu eventualele cerințe privind modalitatea de întocmire și transmitere, expres menționate în asigurare conform prevederilor alin. (2) lit. c), cu condiția ca acestea să fi fost cunoscute de beneficiar la momentul acceptării asigurării.

(5) Societatea, în vederea recuperării sumelor plătite, se poate îndrepta împotriva asiguratului, prin executarea garanțiilor constituite și prin alte mijloace prevăzute de lege, și/sau a beneficiarului, în cazul lipsei temeiniciei cererii de plată ori a sumei pretinse, prin orice mijloace prevăzute de lege.

ARTICOLUL 3

Cerințe minime privind subscrierea riscurilor aferente asigurărilor de garanții

(1) Societățile implementează un sistem de analiză a situațiilor economico-financiare ale potențialilor asigurați și de evaluare a capacității acestora de a-și îndeplini obligațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. a) și subscriu riscurile aferente asigurărilor de garanții în măsura în care din analiza efectuată rezultă că potențialii asigurați au capacitatea tehnico-financiară și experiența necesară pentru a îndeplini respectivele obligații.

(2) Societățile realizează procesele de analiză și evaluare menționate la alin. (1) conform politicilor și procedurilor interne adoptate în cadrul sistemului de guvernantă și cu respectarea principiului documentării.

(3) Suplimentar celor prevăzute la alin. (1), atunci când subscriu riscurile aferente asigurărilor de garanții necondiționate, societățile se asigură că:

a) asiguratul constituie în favoarea societății, pe toată durata valabilității asigurării, garanții a căror valoare este cel puțin egală cu nivelul sumei asigurate;

20/03/2022 - Derogare prin Normă 32/2021.

b) garanțiile constituite și, dacă este cazul, emitenții acestora au o calitate adecvată, astfel cum rezultă din procesul intern al societății de evaluare a acestora, pe baza politicilor și procedurilor adoptate, în sensul minimizării riscului de neexecutare și/sau de neîncasare a valorii garanțiilor în cazul executării acestora.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3) lit. a), societățile pot decide să solicite asiguraților constituirea garanțiilor la valori mai mici, în funcție de sumele asigurate, de tipurile de asigurări și dacă din analiza și evaluarea prevăzute la alin. (1) rezultă niveluri ridicate ale capacității tehnico-financiare a asiguraților de a-și îndeplini obligațiile asumate; în politicile și procedurile prevăzute la art. 4, societățile definesc clar situațiile de aplicare a prevederilor prezentului alineat și pot avea în vedere și alte criterii specificate în respectivele politici și proceduri.

(5) Asigurările de garanții pot fi încheiate și în format tripartit, respectiv prin acordul societății, asiguratului și beneficiarului.

ARTICOLUL 4

Actualizarea politicilor și a procedurilor

În aplicarea prevederilor art. 26 alin. (2) lit. a) și e), art. 28 alin. (2) lit. a) și alin. (3) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, societățile actualizează politicile și procedurile privind subscrierea riscurilor aferente asigurărilor de garanții, inclusiv cele prevăzute la art. 3 alin. (2) și (4), condițiile de asigurare generale și speciale și alte documente utilizate în cadrul procesului de subscriere a asigurărilor de garanții, pentru a asigura respectarea prevederilor prezentei norme.

ARTICOLUL 5

Prevederi finale

(1) Nerespectarea prevederilor prezentei norme se sancționează potrivit prevederilor art. 163 din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 28 din Legea nr. 236/2018, cu completările ulterioare.

(2) Prezenta normă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării, termen până la care societățile efectuează actualizările prevăzute la art. 4.

(3) Prevederile prezentei norme nu se aplică asigurărilor de garanții emise anterior datei de intrare în vigoare prevăzute la alin. (2) ori actelor adiționale la acestea.

p. Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Elena Doina Dascălu

București, 13 decembrie 2021.

Nr. 32.